

संपादकीय
नाशिकचा सामाजिक इशारा

महाराष्ट्रच्या सामाजिक विकासासाठी काही आंदोलने ही केवळ निष्पाद्यपुरती मर्यादित राहत नाहीत, तर ती पुढील पिढ्यांच्या सामाजिक दिशा देणारी उरतात. नाशिक येथे अनुसूचित जातींच्या उपवर्गीकरणाविरोधात विविध समाजघटकांनी एकत्र येऊन केलेले आंदोलन हे अशाच प्रकारचे ऐतिहासिक पाऊल मानावे लागेल हा संघर्ष फक्त आरक्षणका नसून सामाजिक ऐक्य, संविधानिक बंधुभाव आणि दलित चळवळीच्या एकामेकांचा प्रश्न आहे. १६ मे २०२६ रोजी "आरक्षण उपवर्गीकरण विरोधी संघर्ष समिती"च्यावतीने नाशिक जिल्हाधिकारी कार्यालयासमोर शांततापूर्ण निदर्शने करण्यात आली. या आंदोलनाची तयारी फारिल महिन्यासमून सुरू होती. शहरातील विविध बुद्ध विहारांमध्ये कॉर्नर मिटिंग घेऊन जनजागृती करण्यात आली. संविधानाचे अर्थसूचक प्रकाश पारे, माजी न्यायाधीश अनिल वैद्य, प्रयोग गांगुर्डे, प्रकाश अनिल आठवले, प्रतिक पारे आणि राहुल जगताप यांनी समाजाच्या उपवर्गीकरणाच्या प्रश्नावर चर्चा घडवून आली. या बैठकीमध्ये एक महत्वाची बाब समोर आली - अनेक सामान्य महिलेना पुरुषांना "उपवर्गीकरणा" म्हणजे नेमेके काय, याची पूर्ण माहिती नव्हती. त्यांना "समाजावर संकट आले आहे, म्हणून आपण एकत्र राहिले पाहिजे" ही भावना स्पष्टपणे दिसत होती. अनेक महिलांनी मातर्स समाजातील "आपले भाऊ" मानत प्रश्न उपस्थित केला की, "आपलेच लोक वेगळे का नावेत?" यामध्ये सामाजिक बंधुभावाची जाणीव प्रकटपणे दिसून आली. त्यांच्याकड्या आंदोलनाचा मुख्य संदेश स्पष्ट होता - "अनुसूचित जाती एक आहेत; त्यांचे विभाजन आम्हाला मान्य नाही." आंदोलनाच्या सुरुवात भारतरत्न डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या पुतळ्यासमोर अभिवादन करून झाली. त्यानंतर विविध समाजांचे कार्यकर्ते एक येत येत घोषणाबाजी करत जिल्हाधिकार्याला निवेदन देण्यासाठी जमले. हत्यारां, लोकांचा सहभाग असूनही आंदोलन शांततापूर्ण आणि संविधानाच्या मर्यानां पर पाडले, ही त्यांची मोठी जमेची बाजू उरली. सर्वोच्च न्यायालयालावेकाही परिस्थितीत राज्यांना अनुसूचित जातींमध्ये उपवर्गीकरण करण्याचा अधिकार दिल्यानेतर देशभरात या विषयावर चर्चा सुरू झाली आहे. महाराष्ट्र शासनानेही त्यासंदर्भात अभ्यास प्रक्रिया सुरू केल्याची माहिती समोर आली. मात्र आंदोलनकर्त्यांचा आक्षेप असतो की, महाराष्ट्रातील ५९ अनुसूचित जातींपैकी बहुसंख्य समाजांना उपवर्गीकरणाची मागणी केलेली नाही. केवळ काही गटांच्या मागणीवर संसर्पण समाजात फूट पाडणे योग्य ठरणार नाही. उपवर्गीकरणा समर्थकांनी म्हणणे आहे की, काही जातींना आरक्षणका अधिक लाभ मिळाला, तर काही समाज असूनही मोठे आहेत. विशेषतः मातर्स समाजातील काही संघटनांनी स्वतंत्र उपकोट्याची मागणी केली आहे. त्यांच्या सामाजिक आणि शैक्षणिक मागासलेपणाचे वास्तव नकारता येणार नाही. लोकांकराही अण्णाभाऊ साठे यांच्या विचारांनी प्रेरित या समाजांना महाराष्ट्राच्या सांस्कृतिक जीवनात मोठे योगदान दिले आहे. त्यामुळे त्यांच्या प्रश्नांकरे दुर्लक्ष करून चालणार नाही. पूर्त प्रश्न असो आहे की, या समस्येवर उपवर्गीकरण हाच एकमेव उपाय आहे का? नाशिकच्या आंदोलनातून पर्यायी विचार पुढे आला. मागासलेल्या समाजांसाठी प्रश्न विकास योजना, शैक्षणिक सुविधा, वसतिगृहे हाे काौशल्य प्रशिक्षण, उद्योग सहाय्य आणि आर्थिक समर्थकरणाच्या योजनेा अतिशय प्रभावी ठरू शकतात. आरक्षणचे तुकडे करून सामाजिक न्याय साध्य होईलच असे नाही. आजही ग्रामीण महाराष्ट्रात अनेक अनुसूचित जातीतील गरीब कुटुंबांना शिक्षण, रोजगार, आरोग्य आणि सामाजिक समानासाठी संघर्ष करावा लागतो. अशा परिस्थितीत "एका समाजांना सर्व लाभ घेवले" असा सरसमट निष्कर्ष धोकादायक ठरू शकतो. सामाजिक प्रश्नांचे उत्तर विभाजनात नसून समान संधी निर्माण करण्यात आहेत. इतिहास पाहिला तर दलित चळवळीची ताकद तिच्या एकामतेत राहिली आहे. महाड सत्याग्रह, चवदार तळे आंदोलन, मंदिर प्रवेश चळवळी आणि शिक्षण हक्काच्या संघर्षांमध्ये असुर्य समजारे जातिभेद बाजूला ठेवून एकत्र एकत्र लढा दिला. महाड सत्याग्रह हा केवळ पाण्याच्या हक्काचा नव्हता, तर मानवी समानाचा संघर्ष होता. फुले-शाहू, आंबेडकर यांनी समतेवर आधारित समाजव्यवस्थेचा विचार मांडला. त्यामुळे "हा फुले-शाहू-आंबेडकरांचा महाराष्ट्र आहे; येथेच जातींमध्ये फूट पाडू नये" हा आंदोलनकर्त्यांचा संदेश अत्यंत महत्त्वाचा ठरतो. नाशिकच्या आंदोलनाने आणखी एक प्रश्न प्रत्यक्ष तेलत करून दिला. तर अनुसूचित जातींमध्ये उपवर्गीकरण झाले, तर भविष्यात प्रत्येक समाजात स्वतंत्र आरक्षणकाची मागणी करेल का? त्यामुळे संविधानाने दिलेल्या समासमूहिक संरक्षणकाच्या संकल्पनेवर धोका मिळत होऊ शकतो. सामाजिक न्यायाच्या नावाखाली समाजाचे विखंडन होण्याचा धोका दुर्लक्षित करता येणार नाही. राजकीय पक्षांची भूमिकाही येथे महत्त्वाची ठरते. निवडणुकीच्या राजकारणात समाजांमध्ये विभागांनी निर्माण करणाचे प्रयत्न होत असतात. त्यामुळे उपवर्गीकरणका प्रश्ने केवळ सामाजिक नसून राजकीयही बनतो. म्हणूनच या विषयावर साक्ष्य अभ्यासपूर्ण आणि सर्वसमावेशक चर्चा होणे आवश्यक आहे. आज दलित समाजासमोर बेरोजगारी, शिक्षणातील विषमता, खाजगीकरण आणि ग्रामीण दलितरा आणि सामाजिक भेदभावा यासारखी प्रश्न आहेत. अशावेळी अंतर्गत संघर्ष वाढवणे समाजाच्या सामूहिक शक्तीला एकमुक्ताव करू शकते. म्हणूनच नाशिकमधील आंदोलन हा केवळ निषेध नव्हता; तो सामाजिक एकामतेचा घोष होता. शासनानेही या आंदोलनाच्या संसर्पण समजून घेतला पाहिजे. कोताही निर्णय घेताना सर्व समाजांना प्रतिनिधित्व, सखोल अभ्यास, सामाजिक परिणाम आणि संविधानिक आरक्षणका विचार होणे आवश्यक आहे. सामाजिक न्याय म्हणजे केवळ आरक्षणका विभाजन नव्हे; तर सर्व र्वींचत समाजांना समान संधी उपलब्ध करून देणे होय. नाशिकच्या आंदोलनाने दाखवून दिले की, अनुसूचित जाती समाज असूनही एकजुतीची ताकद दाखवू शकतो. "अनुसूचित जातींच्या वसर्पण" ही घोषणा केवळ शब्द नाहीत; ती संविधानिक बंधुभाव टाकण्याची सामूहिक शक्ती आहे. त्यामुळे नाशिकचा हा संघर्ष केवळ आंदोलन नाही, तर सामाजिक ऐक्याचा नवा अध्याय ठरत आहे. ●●●

[illegible]

फे सबुक मित्राच्या स्टॅलिनवरील पोस्टमधील पुढील एक वाक्य हद्दयाला पट पाडणारे आहे - 'इतके करूनही एखाद्या माणसाचा पराभव होत असेल तर त्याने नक्की करावे तरी काय, हा सामान्य माणूस म्हणून मला पडलेला प्रश्न आहे.' पुढील वाक्य तर संवैधानिक व लोकशाही मार्गावरचा विश्वास उडवणारा आहे - 'गेल्या ५ वर्षांत जे काम केले त्यानंतही पराभव होणार असेल तर मग एखाद्या मुख्यमंत्रीने आणखी काय करणे अपेक्षित आहे, हे कळत नाही...' स्टॅलिनने व त्याच्या पक्षाचे मुख्यमंत्री म्हणून जी 15-16 क्रांतीकारक कामे केलेली आहेत, त्यांची निवडक नोंद आपण लेखाच्या दुसऱ्या भागात घेवलेली आहे.

फुले शाहू आंबेडकर व लोहिया यांच्या नावाने मतांचा जोगवा व ममता बॅनर्ज लढविण्यासाठी संघ इटनेनेवरून काढले असलेली निवडणूक तो झालाच! E.V. एकत्रीत परिणाम व हुमायू कबीरकर सुचुरलण केत्यावर भाजपने पडविले करणसाठी संघ लढविण्यासाठी संघ मुसलमानाए स्टॅलिनचा व री विजयल व कती करण कीटन कोणतीही क्रांतीक त्यांचा पंग गोवीबाय लोहिया-प्राध्द संघ-भाजपने एव दिलेत, तर वि पेरीयारवादाला तो पेरीयारवादाला कितो हजार करोड संघ-भाजपने अंकदा केलेत, अपयशी ठरलेत. जनाता समवेतवेड (गैर)समज करविले. भाजपने सर्वप्रथम सुपर स्टारल 'बाहुल्य' म्हणून रजनीकांतने स्वतःच्या संघटना (Raja Mandram) सुविवांचे करे. सामाजिक संघटना मदतीच्या नावाख रेवडी (पैसे) दे रमाजीक संघट रजनीकांतने महत्वाकींशी लोका राकाराकर

आरक्षणाचे उपवर्गीकरण व शैक्षणिक नौकरीचे धोरणा याचे नेमके गणित काय ?

आप मिळवून वैज्याच्या संगतीने आजपयतीच्या बंधुभावाकर घाव घातला याचे नेमके काय कारणचे ? हा मोठा सामाजिक व भावनिक प्रश्न उरला आहे. यानंतर येतो तो या महाराष्ट्र सरकारच्या मनुवादी शैक्षणिक धोरणाचा. यात त्यांच्या परिशेसाठी मागासवर्गीय विद्यार्थ्यांना येथूनपुढे आपण वर्गातून लढता येणार असतो असा उरावक कथन घेतला आहे. याचे आपल्याचा वातावरिल मुलांनी मोठे असणे स्वागत फल. या त्यांच्या स्वप्नाचे मोठे कौतुक करावेसे वाटते. कारण हा नियम जसजसा मागासवर्गीय विद्यार्थ्यांना रोखणारा आहे, तसाच तो आपल्याचा विद्यार्थ्यांनाही रोखणारा व लगाम घालणारा आहे. उलट मागासवर्गीय विद्यार्थ्यांच्या फक्त आपल्याच्या जागावर लढून त्या मिळवण्याची हक्कची व बौद्धिक उचांकांची संधी होती व सविधांक आश्रित आपण तसाच गराच राहिल्या. पण आपण वागीतल विद्यार्थ्यांच्या त्याही गेल्या. कारण हा मनुवादी कावा समजाला उच्चप्रतिवा मूळतल बुद्धीगुणांक मागासतल असावा लागतो. नेमका तोच आपण समाजगर्वाचा रक्तातल हेलुग्लेने व मागासवर्गीय द्वेषने खाल्लेला आहे. कारण आजपयत आपल्या

यातील विद्यार्थ्यांचा जागा हा मुंबवाई आर्यवंशीय समाजच खात आलेला आहे. कारण भारतात आर्यवंशीय समाज हा कसत आणि फक्त साडेतीन टक्के आहे. पण त्याने याच्यायव्यवस्था, अर्थव्यवस्था व राजकीय व्यवस्था यातील सर्वात जास्त जागा मिळवलेल्या आहेत. साडेतीन टक्के समाज आज जवळजवळ सैमीकरीचारी सेवेत ५०%चा व आहे. साडेतीन टक्के असणारा समाज ५०% सैनिक-यांच्या जागा मिळवतो, त्या नेमका कोणाचा व कोणाचा हिस्स्याचा? हा तोनाही प्रश्न आहे. पण तो कधी हिंदूंच्या वेषा पोलिसाचा वारिंता आजवरच पडला नाही. याचे विशेष पातळे. अता तर या ठरावेने ओपनवाल्यांच्या जागा जगरोसेपणे आतात सर्वच माया-चा जागा आपल्या ताब्यात घेतली जात शंकाच नाही. यावंशी आताचा ग्रामपंचक, प्रथमिक शाळेसमूह ते विद्यापीठाच्या कुरलरुच्या जोपसत

[illegible]

तांती

तामीळनाडूच्या जनतेने त्यांना अनेकवेळा मुख्यमंत्री केले
तामीळनाडूच्या जनतेला उच्च पातळीवरची वैचारिक
मानसिकता आहे आणि ही मानसिकता पेरियारवादाने निर्माण
केली व पेरियारवादी राजकारणाने ती अधिक घट्ट केली

पेरियारवादाला नेस्तानातू करण्यासाठी दुसऱ्या एखाद्या पुरोगामी परंपरे पेरियारवादाच्या तोंडीच्या तत्वज्ञानाचा वापर करणंवा लागेल, हे संघ-भाजपाच्या ब्राम्हण्यांना लक्षात आले. लोहं के लोहा कांठता हे, या न्यायाने संघ-भाजपापण विजयच्या हातात डॉ. बाबासाहेबकडे आंबेडकरांच्या फोटो दिला आणि विजयचं जीतींआतंकाडून जातवादाकडचं राजकारण सुरू झाले.

विजयच्या हातात फक्त डॉ. बाबासाहेबांचा फोटो दिला, विचार नाही दिलेत. भारतात जात-जाणिव्हा निर्माण करण्यासाठी व जातीय ईगो जागृत करण्यासाठी फक्त फोटो, पुतळे, हार-तुरे व जयजयकार एवढे पुरेसे असते. हिंसाचर घडोणाली नैतिकता उघडणाऱ्या लढी

नातीकानंतर संघ-
लाहसन नावाचा
अहो आहे. त्याने
वेण्याच्या अनेक
हडणूका निवडल्या
ही पडवयें प्रशेले
भाजपाने शोधून
संघ-भाजपा
है भुतकाळाच्या
कालीन संस्थांची
तसयें. मात्र
असते. ब्राह्मणे
तत्वज्ञान आहे.
चा लागत्यंतर
नातीकानाडूची
पणच्या जन्तेने
यांना डोळ्यावर
ले. करूनातीभी,
गज्य होतें. म्हणून
घेवले का, तर
वेण्याच्या जा
ले असते. कारण
हजार पडिने मोठे
अवकाश पाठीय
सिमेना आहे का
यवलयलता है तिचे
होतें. म्हणून

“बो

“सत्य” म्हणजे महाान ज्ञान आणि मनुष्य त्यामुळे “बोधिसत्व” म्हणजे असा मनुष्य जो भविष्यात निश्चितपणे बुद्धत्व प्राप्त करणार आहे आणि त्या दिशेने सतत प्रयत्नशील आहे. बुद्धत्व प्राप्त होण्यापूर्वी राजकुमार सिद्धार्थ गौतम यांना देखील “बोधिसत्व” असेच संबोधले जात होते. बोधिसत्व हा केवळ धार्मिक शब्द नसून तो मानवाच्या मानसिक, नैतिक आणि आध्यात्मिक उन्नतीचा प्रवास दर्शवणारा विचार आहे.

बौद्ध धम्म्यात “जन्म” म्हणजे केवळ शरीराचा मृत्यू होऊन पुन्हा जन्म घेणे असा अर्थ नाही. येथे जन्म म्हणजे मानसिक परिवर्तन, विचारांची क्रांती आणि जीवनात दृष्टीतील बदल होय. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी हिंदू धर्माचा त्याग करून बुद्ध धर्माची दीक्षा घेतल्यानंतर “माझा पुनर्जन्म झाला आहे” असे म्हटले होते. याचा अर्थ त्यांच्या मतान मानव विचार, नवी मूल्ये आणि नवे मानवतावादी तत्त्वज्ञान जन्माला आले होते. बोधिसत्व म्हणजे जो बुद्धत्व प्राप्त करण्यासाठी सातत्याने प्रयत्न करतो. हा प्रवास अनेक मानसिक आणि नैतिक अवस्थांमधून पुढे जातो. बुद्धांनी या प्रवासातील चार प्रमुख अवस्था सांगितल्या आहेत —

- १) सोतापन्न, २) सकदगामी, ३) अनागामी, ४) अर्हत्, ५) सोतापन्न अवस्था “सोतापन्न” म्हणजे धर्माच्या प्रवाहात प्रवेश करणारा. अशा व्यक्तीचे विचि त शुद्धतेच्या मार्गावर लागलेले असते. तो जिवीत जीन प्रमुख बंधनांपासून मुक्त होऊन लागतो — मीपणा किंवा अहंकार संशय वृत्ती अंध परंपरा

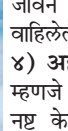
बोधिसत्व

आणि कर्मकांडांना चिकटून राहणे ही अवस्था प्राप्त झाल्यानंतर माणूस विवेकबोधी बनतो. तो अंधश्रद्धा, जातीभेद आणि खोट्या परंपरांपासून दूर जाऊन सत्य, करुणा आणि प्रज्ञेच्या मार्गाने चालू लागतो.

- २) सकदगामी अवस्था : ही अवस्था म्हणजे कुशल कर्म करण्याची दृढ प्रवृत्ती निर्माण होणे. या टप्प्यावर व्यक्ती आपल्या मनातील लोभ, क्रोध आणि द्वेष यांचे नियंत्रण मिळवू लागतो. त्याच्या आचरणात संयम, शिस्त आणि नैतिकता वाढते. तो समाजाच्या कल्याणाचा विचार करू लागतो.
- ३) अनागामी अवस्था : “अनागामी” म्हणजे जो अकुशल कर्मांची कल्पनाही करीत नाही. ही अवस्था उंच मानसिक अवस्था आहे. अशा व्यक्तीच्या मनात वासना, तुष्णा आणि द्वेष राहा

प्र म्हणजे काय ?

नाही. तो पूर्णतः शांत, करुणामय आणि समतावादी बनतो. त्याचे जीवन इतरांच्या कल्याणासाठी वाहिलेले असते.

४) **अर्हत अवस्था** : “अर्हत” म्हणजे ज्याने मनातील सर्व बंधने नष्ट केली आहेत. त्याचे चित्त पूर्णतः शुद्ध झालेले असते. तो आर्य अष्टांगीक मार्ग पूर्णपणे स्वीकारतो. त्याचे मन विचलित होत नाही. तो लोभ, मोह, क्रोध आणि अहंकार यांपासून मुक्त झालेला असतो. बौद्ध धमामनुसार ही मुक्तीची अवस्था आर्ह. परंतु बुद्धत्व ही अवस्था अर्हत पदाहूनही श्रेष्ठ मानली जाते. बुद्ध म्हणजे जो स्वतः मुक्त होऊन संपूर्ण मानवजातीच्या कल्याणासाठी कार्य करतो. त्याच्या मनात सर्व जीवांबद्दल करुणा, मैत्री आणि प्रेम असते.

बोधिसत्वाच्या दहा भूमिका : महायान बौद्ध परंपरेत बोधिसत्वाच्या प्रगतीच्या दहा भूमिका सांगितल्या आहेत.

१) **मुदिता** : पहिल्या टप्प्यात बोधिसत्त्व आपल्या मनातील अशुद्धता दूर करून आनंदी आणि सकारात्मक बनतो. सर्व प्राणिमात्रांच्या कल्याणाची भावना त्याच्या मनात निर्माण होते.

२) **विमला भूमी** : या अवस्थेत तो कामवासना

आणि स्वार्थी विचारांपासून मुक्त होतो. त्याच्यात करुणा वाढते.

३) **प्रभाकरी भूमी** : त्याची प्रज्ञा दर्पणासारखी स्वच्छ होते. तो अनात्म आणि अनित्य या सिद्धांतांना समजून घेतो.

४) **अचिंस्म्यती भूमी** : या अवस्थेत बोधिसत्वाने संपूर्ण लक्ष अर्थात्क मार्गावर केंद्रित होतो.

५) **सुदुर्जया भूमी** : तो सापेक्ष आणि निरपेक्ष सत्य समजून घेतो. कार्य-कारण नियमाची जाणीव त्याला होते.

६) **अभिमुखी भूमी** : तो प्रतीत्यसमुत्पाद आणि बारा निदानाचे सखोल ज्ञान आत्मसात करतो.

७) **दुर्गमा भूमी** : या अवस्थेत तो तृष्णापाकृत होतो. तो दानशील, क्षमाशील, वीर्यवान आणि प्रज्ञावान बनतो.

८) **अचल भूमी** : बोधिसत्व स्थिरचित्त होतो. त्याच्याकडून सहजपणे कुशल कर्म घडताना.

९) **साधुमुक्ती भूमी** : तो धम्माच्या सर्व दिशांचा आणि काळाचा अडसर पार करतो. त्याचे ज्ञान व्यापक बनते.

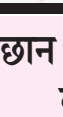
१०) **धर्मेघ भूमी** : ही बुद्धत्वाच्या अगदी जवळची अवस्था आहे. या अवस्थेत बोधिसत्वाला दिव्य प्रज्ञा प्राप्त होते आणि तो

तथागताची देविदास (बौद्ध) मो. ८६६८

मानवकल्याणासाठी स्वतःला समर्पित करतो.

बोधिसत्त्वाच्चा गुणः बोधिसत्त्व हा करुणा, प्रज्ञा आणि त्या गुण यांचा संगम असतो. तो नेहमी आनींदी आणि सकारात्मक असतो. त्याच्या अहंकारा नसतो. तो तुलनायुक्त, दास्यभक्ष्यमागील आणि विवेकी असतो. तो जीवांचा कल्याणासाठी कार्य करतो. तो जीवित्व मानवत्वेत्या सेवेसाठी वाहिलेले अनेक बोधिसत्त्व स्वतःच्या मुक्तीपेक्षा पर्याप्त नसनाही. तो संपूर्ण समाजाच्या पुनर्र्थासाठी समर्पित करतो. म्हणूनच डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर अनेक अनुयायी "आधुनिक बोधिसत्त्व" म्हणतात. कारण त्यांनी स्वतःचे जीवन ब्रह्मसमाजाच्या मुक्तीसाठी समर्पित करून बोधिसत्त्वत्वाचा मार्ग हा संपूर्ण, संयम आणि रसात्मकपर्वितांच्या मार्ग आहे. हा मार्ग माणसाच्या स्वाधीनपणास परमार्थास अज्ञानापासून ज्ञानाकडे अन्यायापासून समतेकडे घेऊन जाणारा समाजात द्वेष, हिंसे, अंधश्रद्धा आणि विषमता व असंतोषा बोधिसत्त्वत्वाचा विशेष अधिक महत्त्वाचा उरतो. मानवतेवर प्रेम, करुणा, समतेस संपूर्ण करणारा, सत्यत्वा स्वतः करणारा आणि सव

वाचकांचे विचारपिठ
वृद्धन सौम

छान प्रकाश टाकला आंबेडकरी कव्वाली या विषयावर

प सविस्तर मांडणी. कालचे प्रबोधनकार आणि आजचे प्रबोधनकार यांच्या गायकीत, प्रबोधनी शैलीत, शब्दात, गीत रचनेत खूब फरक आहे. आजच्या गायकांचे लोलू लक्ष्मण राहत नाही. कारण ती गिते चळवळीचे प्रबोधन करणारी नाहीत. उथळ स्वभावची शिवराळ शब्दातीत आहेत. वामनदादांची गीते वास्तव मांडत होती. ते एक स्वतः प्रतिभाशाली साहित्यिक होते. स्वतः कारागार्याचे. आजचे गायक उचलेलीगी करतात गीतांची. त्यात फारसा दमदार आशय नसतो. यमकांची जुळवाजुळवच असते. भवल्यांनी, सारल्यांनी, तुमच्या मायला घोडा लागी अशा शब्दात लोकांना सुनावतात. आजच्या गायकात ती प्रतीभा नाही. केवळ पैशासाठी, पोटसाठी कार्यक्रम करतात. चळवळीसाठी, लोकांच्या प्रबोधनासाठी मूळीच नसतात. यावर अंकुश लागल्या पाहिजे, सुधारणा कायला पाहिजे. काही गायक अनुनूही दमदार गीते सादर करतात. पण मांडणी केलीच आपण सडेतोड. यामध्ये वामनदादा कर्डेक यांच्या काही प्रबोधनपर गीतांचे दाखलेही देता आले असते. जयभीम तुझ्या हाती तूप आले, तुझ्या सारा समचा काय रं गड्या समाजाजोर ? भिमाची लखणी.... तुमनातील दिवे आम्ही..... असे अनेक गीते आहेत. बुद्धावरील गाजलेली गीते आहेत. असे. छान प्रकाश टाकला आंबेडकरी कव्वाली या विषयावर. ●●

अरूण विघने

महाराष्ट्र शासनाने नुकत्याच घेतलेल्या निर्णयानुसार, राखीव प्रवर्गातील ज्या उमेदवारांनी स्पर्धा परीक्षांमध्ये वयोमर्यादा, शैक्षणिक पात्रता किंवा अनुभवामध्ये सवलत घेतली आहे, त्यांना आता खुल्या प्रवर्गातील जागांवर दावा करता येणार नाही. अशा उमेदवारांची निवड केवळ राखीव कोट्यातूनच केली जाईल.

महाराष्ट्र शासनाचा हा निर्णय म्हणजे संविधानाच्या अनुच्छेद १४, १५ आणि १६ चे उल्लंघन असून संविधानाने राज्य सरकारवर मागासवर्गीयांच्या हिताचे संरक्षण करण्याच्या सोपविलेल्या जबाबदारीचे भान न ठेवता काढलेला तुघलकी निर्णय आहे.

खुला प्रवर्ग म्हणजे काय: सामन्यात: खुला प्रवर्ग म्हणजे शैक्षणिक प्रवेश आणि नोकर भरतीमध्ये कोणत्याही जात किंवा आरक्षित वर्गासाठी आरक्षित नसलेल्या जागांचा प्रवर्ग होय. या प्रवर्गात जात किंवा धर्मपेक्षा केवळ गुणवत्तेला प्राधान्य असते. खुला प्रवर्ग हा 'सर्वासाठी खुला' असून या प्रवर्गात केवळ गुणवत्तेच्या आधारे कोणत्याही उमेदवाराला प्रवेश मिळण्याचा अधिकार असतो.

सर्वोच्च न्यायालयाचे निर्णय :

सर्वोच्च न्यायालयाने वेळोवेळी स्पष्ट केले की, खुल्या प्रवर्गात केवळ गुणवत्ता महत्त्वाची असते. जर एखाद्या आरक्षित प्रवर्गातील उमेदवाराने खुल्या प्रवर्गाच्या कट-ऑफइतके किंवा त्याहून अधिक गुण मिळवले, तर त्याची निवड खुल्या प्रवर्गातच केली जाते. एका महत्त्वाच्या निर्णयात न्यायालयाने म्हटले आहे की, जर एखाद्या उमेदवाराने केवळ पात्रता परीक्षेमध्ये वयाची किंवा शुल्काची सवलत घेतली असेल, परंतु मुख्य परीक्षेत तो खुल्या प्रवर्गातील उमेदवाराइतके किंवा त्यापेक्षा जास्त गुण मिळवत असेल, तर त्याला खुल्या प्रवर्गात जाण्यापासून रोखता येणार नाही. न्यायालयाने पुन्हा एकदा हे अधोरेखित केले आहे की, 'खुला प्रवर्ग' हा उच्च जातीयसाठी राखीव असलेला कोटा नाही. तो एक गुणवत्तेचा प्रवर्ग आहे, ज्यामध्ये कोणत्याही जातीचा किंवा धर्माचा उमेदवार स्वतःच्या गुणवत्तेवर स्थान मिळवू शकतो. एका ठिकाणी आरक्षणाचा व दुसऱ्या ठिकाणी खुल्या प्रवर्गाचा लाभ घेणे म्हणजे दुहेरी फायदा होय असा युक्तिवाद न्यायालयाने फेटाळून लावला असून दुहेरी फायदा ही संकल्पना अमान्य केली आहे. आरक्षित उमेदवारांला मिळालेली सवलत ही केवळ स्पर्धेत 'समान संधी' मिळवण्यासाठी असते, तर निवड ही केवळ गुणवत्तेवर आधारित असते असे स्पष्ट केले आहे. मार्च २०२६ मध्ये सर्वोच्च न्यायालयाने मुंबई उच्च न्यायालयाचा २०२५ चा एक निर्णय रद्द केला. उच्च न्यायालयाने म्हटले होते की सवलत घेणारे आरक्षित उमेदवार खुल्या प्रवर्गात जाऊ शकत नाहीत. मात्र, सर्वोच्च न्यायालयाने हे

आरक्षित प्रवर्गाचे मेरिट नाकारणारा तुघलकी निर्णय...!

चुकीचे ठरवत अशा उमेदवारांना खुल्या प्रवर्गात सामावून घेण्याचे आदेश दिले आहेत.

खुल्या प्रवर्गातील लोकांचा आक्षेप :

खुल्या प्रवर्गातील लोकांनी आरक्षित उमेदवारांच्या खुल्या प्रवर्गातील नियुक्ती बाबत आक्षेप घेऊन न्यायालयात याचिका दाखल केली. या याचिकेवर न्यायालयाने खुल्या प्रवर्गाबाबत राज्यांनी स्पष्टता करावी असे म्हटले. मात्र महाराष्ट्र सरकारने याचा सोयीनुसार अर्थ काढून सर्वोच्च न्यायालयाच्या निर्णयांची अवहेलना करून वय, शैक्षणिक पात्रता, परीक्षा शुल्क, परीक्षेत बसण्याच्या संधी याचा लाभ घेणाऱ्या आरक्षित प्रवर्गातील उमेदवारांना त्यांनी स्पर्धा परीक्षेत मेरिट मिळविले तरी त्यांची खुल्या प्रवर्गातून निवड होणार नाही तर त्यांना त्यांच्यासाठी राखीव असलेल्या पदोमध्येच निवड होईल असा असंवैधानिक आणि तुघलकी निर्णय घेऊन आरक्षित प्रवर्गातील बहुसंख्य म्हणजे ८५ टक्के उमेदवारांवर अन्याय केला आहे.

आरक्षण संपविण्याचे कटकरस्थान :

महाराष्ट्र सरकार वेळोवेळी अनेकविध तंत्र व कपट नीतीचा अवलंब करून राज्यातील आरक्षण व्यवस्था पूर्णतः संपवून टाकण्याचे पडयंत्र राबवित आहे. अलिकडे सरकारी नोकऱ्या मोठ्या प्रमाणात गोठवून कंत्राटी पद्धतीने नोकरभरती केली जात आहे, ज्यात आरक्षण नाही. तर जवळपास सर्वच क्षेत्राचे खाजकीकरण करून सरकारी नोकऱ्या कमी केल्या आहेत. परिणामी आरक्षित प्रवर्गातील उमेदवारांना फक्त एमपीएससी व युपीएससी परीक्षांच्या माध्यमातूनच सरकारी नोकरी मिळविण्याची संधी उपलब्ध आहे. त्यामुळे करोडो विद्यार्थी अत्यंत परिश्रमाने या परीक्षांची तयारी करतात. आपली गुणवत्ता सिद्ध करून नोकरी मिळविण्याची संधी प्राप्त करतात. मात्र अलिकडे शासनाने आरक्षित प्रवर्गाच्या हिताविरुद्ध अनुसूचित जाती मध्ये अवैकड असे उपवर्गीकरण करण्याचा घाट घातला असून आता आरक्षित प्रवर्गातील उमेदवारांना आपल्या मेरिटनुसार

प्रा. डॉ. एम-आर-इंगळे
मो. 9423429060

खुल्या प्रवर्गातून निवडीची संधी नाकारली आहे. शासनाचे हे धोरण आरक्षण संपुष्टात आणण्याचेच धोरण नव्हे काय?

आरक्षणधारी वर्गांने सजग व एकसंध राहण्याची गरज :

एक फार सुंदर आणि प्रेरणादायी गोष्ट आहे. रएका गावात एक वृद्ध शेतकरी राहत होता. त्याला पाच मुले होती. ती पाचही मुले नेहमी एकमेकांशी भांडत असत. शेतकऱ्याने त्यांना अनेकदा समजावून सांगितले, पण त्यांच्या भांडणात काहीच फरक पडला नाही. एक दिवस शेतकरी आजारी पडला. त्याने आपल्या पाचही मुलांना जवळ बोलावले. त्याने पाच लाकडी काट्या मागवल्या आणि एका मुलाला हातात एक काठी देऊन ती मोडण्यास सांगितली. त्या मुलाने ती काठी सहज मोडून टाकली. त्यानंतर प्रत्येकाला एकेक काठी देऊन ती मोडण्यास सांगितली, सर्वांनी ती काठी सहज मोडली. आता शेतकऱ्याने त्या पाचही काट्या एकत्र केल्या आणि त्यांची एक घट जुडी बांधली. त्याने एकेका मुलाला ती जुडी मोडायला सांगितली. मुलांनी खूप प्रयत्न केले, पण ती काट्यांची जुडी कोणालाही मोडता आली नाही. हे पाहून शेतकरी मुलांना म्हणाला, रमुलांनो, तुम्ही या काट्यांसारखे आहात. जर तुम्ही वेगळे राहिलत, तर तुम्हाला कोणीही सहज त्रास देऊ शकेल किंवा हरवू शकेल. पण जर तुम्ही या काट्यांच्या जुडीसारखे एकसंध राहिलत, तर तुमचे कोणीही काही वाकडे करू शकणार नाही.रे यावरून आपण एक गोष्ट लक्षात घेतली पाहिजे की, एकतेमध्येच खरी शक्ती असते. म्हणून आरक्षित प्रवर्गातील समाजाने सजग व एकसंध राहणे काळाची गरज आहे. ●●

झुरळे, परजिवी आणि शुद्ध बेरोजगार

चीफ जस्टीस ऑफ इंडिया यांनी भारतातल्या बेरोजगार तरुणांना झुरळ आणि परजीवी म्हटले, हे वक्तव्य सहज नाही तर जाणून-बुजून केलेले वक्तव्य आहे. मधे मधे बहुजन जनतेला नीच दाखवायचे, शुद्ध दाखवायचे स्टेटमेंट करीत राहणे हे आरएसएसच्या कुटनीतीचा एक भाग आहे. हे आपण लक्षात घेतले पाहिजे.

ब्राह्मणांनी शुद्रांना त्यांच्या दर्जाची म्हणजेच औकातीची जाणीव सतत देत राहावी असे मनुस्मृतीचे म्हणने आहे. सी जे आय सूर्यकांत शर्मा हे राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाच्या फॅक्टरियन आलेले आहेत, आणि विशेष म्हणजे ते ब्राह्मण आहेत म्हणून जन्मजात संघाच्या विचारांचे प्रतिनिधित्व करतात संघ हा वर्णव्यवस्थेचा कट्टर पुरस्कर्ता आहे .भारतात आजही वर्णव्यवस्था सक्रिय आहे. इथे सगळी कामे वर्णव्यवस्थेनुसारच होत असतात ,पण आपल्याला ती जाणवत नाही ह्याचे कारण

इथल्या बहुसंख्य हिंदू समाजाला ब्राह्मणधर्माची, आणि दैववाद व दैववादाची सवय झाल्यामुळे त्यांना अन्याय, अत्याचाराची व अपमानाची जाणीवच होत नाही. देववाद आणि दैववादामुळे वरच्या वर्गाने कितीही अन्याय केला, अत्याचार केला, अपमान केला तरी बहुजन समाज तो देवावर आणि दैवदार म्हणजेच मोकळ्या होतो. अन्यायाचा,अपमानाचा बदला घेण्याचा विचारसुद्धा त्याच्या मनात येत नाही.

सी.जे.आय. सूर्यकांत शर्मा हा कट्टरसंघिय आणि जातीवादी आहे. याच्यावर भ्रष्टाचाराचे आरोप असूनही हा व्यक्ती सीजेआय झालेला आहे, कारणा तो जातीने ब्राह्मण आहे ,इतर मागासवर्गीय जातीचा असतो तर भ्रष्टाचाराचे उ्तरण पॅडिंग ठेवून त्याला प्रमोशन नाकारल्या गेले असते.

हे संघातून आलेले लोक मधे मधे इथल्या शुद्र जनतेला डीचवून जनतेचा अपमान करून जनतेची टेस्टचेक करीत असतात की जनता किती टक्के ब्राह्मणवादाच्या प्रभावात आहे. यांच्या वक्तव्याच्या विरोधात जनता जर उभी झाली तर हे लोक माफी मागून , दिलगिरी व्यक्त करू किंवा मीडियाला दोष देऊन मोकळे होतात आणि जनतेने काहीही प्रतिक्रिया केली नाही तर मग हे आध्दस होतात की आजही ह्या देशात आपले वर्चस्व कायम आहे. याच उद्देशातून सीजीआय शर्माने इथल्या तरुणांना काक्रोच आणि परजिवी म्हटलेले आहे.

या देशात बेरोजगारी आहे हे सत्य आहे पण ब्राह्मण जातीत बेरोजगारी आहे हे असत्य आहे.

भारतातल्या एकूण बेरोजगारपैकी 83 टक्के बेरोजगार हे तरुण आहेत हा बीबीसीचा आकडा आहे.

असे असले तरी जातीच्या कोणातून बेरोजगारीचा दर पाहिला तर ब्राह्मण वर्गात बेरोजगारी शून्य आहे . जी बेरोजगारी आहे ती ब्राह्मण व्यतिरिक्त इतर

मागासवर्गीय जातीत आहे म्हणून सीजेआय शर्मा ने इतर मागासवर्गीय जातीतल्या युवकांना काक्रोच आणि परजीवी म्हटलेले आहे हे आपण इथे लक्षात घेतले पाहिजे

तसेही यांच्या वर्णधर्मानुसार मागासवर्गीय म्हणजे शुद्र . आणि शुद्र हे एकप्रकारे काक्रोच आणि परजीवीच आहेत. ●●

भारताचा युवक आज दुहेरी संकटात सापडला आहे.

एकीकडे पेपर लीक, परीक्षा घोटाळे आणि भरती प्रक्रियेतील भ्रष्टाचार, तर दुसरीकडे निकालातील अमानुष विलंब, वाढती बेरोजगारी आणि प्रशासकीय निर्फेक्यता. ही परिस्थिती आता केवळ अपवाद राहिलेली नाही; तर ती व्यवस्थेचाच एक भाग बनत चालली आहे.

गे. ल्या दशकात देशभरात ७० पेक्षा अधिक परीक्षा घोटाळ्यांनी लाखो विद्यार्थ्यांच्या भविष्याशी खेळ केला आहे. NEET, SSC, रेल्वे, शिक्षक भरती, पोलिस भरती आणि राज्यसेवा; प्रत्येक स्तरावर परीक्षा प्रणालीवरील विश्वास हादरला आहे. २०१५ मध्ये ऑल इंडिया प्री-मैडिकल टेस्ट (AIPMT) सर्वोच्च न्यायालयाने पेपर लीकमुळे पूर्णपणे रद्द केली. २०१६ मध्ये NEET-II संदर्भात गंभीर आरोप झाले. २०२०-२१ मध्ये 'सॉल्वर गँग' (Solver Gang) मॉडेलद्वारे बनावट उमेदवार, बायोमेट्रिक छेडछाड आणि इलेक्ट्रॉनिक गैरव्यवहार उघडकीस आले. २०२४ मध्ये NEET घोटाळ्याने परीक्षा सुरक्षेची संपूर्ण यंत्रणाच उघडी पाडली, जिथे प्रश्नपत्रिका लाखांच्या किमतीत विकल्या गेल्याचे आरोप समोर आले. आता २०२६ मध्येही पुन्हा NEET पेपर लीक झाल्याच्या बातम्यांनी विद्यार्थ्यांचे खच्चीकरण केले आहे. परंतु केवळ पेपर लीकच नव्हे, तर निकालातील विलंबही विद्यार्थ्यांसाठी तितकाच विनाशकारी ठरत आहे. बॉम्बे हायकोर्टातील एका जनहित याचिकेनुसार, नागपूर विद्यापीठाने दिवाळी २०२५ पूर्वी ६०० हून अधिक परीक्षा घेतल्या, मात्र नियमानुसार वेळेत निकाल जाहीर केले नाहीत. सुमारे ७० टक्के निकाल प्रलंबित राहिल्याने विद्यार्थ्यांचे पुढील शैक्षणिक प्रवेश, पदवी प्रमाणपत्रे आणि प्लेसमेंट प्रक्रिया गंभीरपणे बाधित झाली.

विद्यार्थ्यांचे शैक्षणिक वर्ष, करिअर आणि मानसिक स्वास्थ्य व्यवस्थेच्या ढिसाळपणामुळे धोक्यात आले आहे. न्यायालयाला या प्रसनात हस्तक्षेप करावा लागला, हेच प्रशासनाच्या अपयशाचे सर्वात मोठे प्रमाण आहे. गरीब आणि मध्यमवर्गीय कुटुंबातील विद्यार्थी प्रचंड कष्टाने शिकवणी व परीक्षा शुल्क भरतात. अनेक कुटुंबे कर्जाबाजी होतात. तरुण रात्रंदिवस मेहेनत करतो, पण शेवटी त्याच्या हाती काय लागते? परीक्षा रद्द, पेपर लीक, रखडलेले निकाल किंवा अनिश्चित भरती प्रक्रिया. प्रश्न असतं स्पष्ट आहे, विद्यार्थ्यांकडून कोट्यवधी रुपये गोळा होतात, पण त्यांना सुरक्षित परीक्षा, वेळेवर निकाल आणि पारदर्शक प्रक्रिया का मिळत नाही? हा केवळ निकाळजीपणा आहे, की तरुणांच्या असहायतेचा राजकीय आणि प्रशासकीय गैरफायदा घेतला जात आहे? कुठल्याही देशाचा कणा हा तिथला युवा वर्ग असतो आणि भारत हा युवकांचा देश आहे. मात्र, खेदाची बाब अशी की, इथला तरुण आज गंभीर उदासीनतेने ग्रासला आहे. भारतीय युवक सध्या

पेपर लीक, रखडलेले निकाल आणि सत्तेची घातक उदासीनता..

युवकांच्या भविष्याशी सुरू असलेला संघटित अन्याय

अनेक जटिल समस्यांचा सामना करत आहेत. त्यातील आणखी महत्त्वाची समस्या म्हणजे वाढती शैक्षणिक फी. अनेक महाविद्यालये आणि शिक्षण संस्थांनी लूट सुरू केली आहे, ज्यामुळे गरीब आणि मध्यमवर्गीय विद्यार्थ्यांचे अतोनात नुकसान होत आहे. परिणामी, एक मोठा वर्ग शिक्षणापासून वंचित राहत आहे. केंद्रीय विद्यापीठांतून २०१८ ते २०२३ दरम्यान साधारण १९,००० OBC, SC आणि ST विद्यार्थ्यांनी 'ड्राॅपआउट' घेतले आहे. याची काही वेगवेगळी कारणे आहेत पण त्यात मुख्यतः 'वाढीव शैक्षणिक शुल्क' हे आहे. केंद्रीय शिक्षण राज्यमंत्री सुभाष सरकार यांनी राज्यसभेत ही माहिती लेखी स्वरूपात दिली आहे. आपल्या मूलांच भविष्य पणाला लागल आहे, शिक्षणाचा स्वातंत्र्य हिरावले जात आहे. KG to PG शिक्षण पूर्णता निःशुल्क असायला हवे त्या उलट हा गंभीर प्रकार सुरू आहे. दुसरी मोठी समस्या म्हणजे अफाट बेरोजगारी! दरवर्षी २ कोटी नोकऱ्या देण्याचे आश्वासन देण्यात आले होते, या आश्वासना ला भाळून तरुणांनी भरभरून आपली मत ही दिली. परंतु प्रत्यक्षात २ लाख तरुणांनीही नोकऱ्या मिळाल्या नाहीत. केंद्र सरकारच्या माहितीनुसार ९ लाख पदे रिक्त आहेत.

'द प्रिंट' (The Print) च्या वृत्तानुसार, केंद्र आणि राज्ये मिळून देशभरात सुमारे ६० लाख पदे रिक्त आहेत. पण ती भरण्याचे कोणतेही ठोस धोरण सरकारकडे नाही. आज भारत हा 'बेरोजगार तरुणांचा देश' बनत चालला आहे. शैक्षणिक भ्रष्टाचार आणि रोजगाराचे खच्चीकरण यामुळे देशाचे भविष्य नाउमेद झाले आहे.

नेत्यांच्या खोट्या घोषणा व भूलथापांमुळे देशातला तरुण आपल्या स्वप्नांचा खून होताना पाहत आहे. आणखी संतापजनक बाब म्हणजे, जेव्हा हा तरुण वर्ग आपल्या

हक्कासाठी संविधानिक मार्गाने आवाज उठवतो, तेव्हा सरकार क्रूरतेने त्याचे दमन करते. JNU, अलीगड मुस्लिम विद्यापीठ आणि SSC घोटाळ्याविरोधातील आंदोलनांत विद्यार्थ्यांना झालेली बेदम मारहाण आणि त्यांच्यावर लावलेले खोटे गुन्हे, हे हळूकसाहीचेच निदर्शक आहे. आता तुम्हाला तुमच्या हक्कांसाठी लढण्याचे स्वातंत्र्यही उरलेले नाही. पायाची आग मस्तकात जाईल अशी आणखी एक गोष्ट म्हणजे स्पर्धा परीक्षा घोटाळा. काही मोजक्या जागा निघतात, त्यासाठी १०००-१२०० रुपये फी असते. गरिब मुले कशीबशी ही रक्कम जमा करतात. ऐवढा आटापीठा केल्यानंतर परीक्षाच रद्द होते किंवा पेपर फुटतो आणि हे दोनही

अनुकरण

आजी आपल्या छोट्या नातवाला घेऊन सकाळी मंदिरात आली. ती गणपती स्तोत्र वाचू लागली. नातू डोळे मिटून शांत बसला होता. त्यानंतर पुजा, आरतीतही तो आनंदाने सहभागी झाला. इतर लहान मुले मात्र गडबड, गोंधळ करीत होती. सायंकाळी त्याचे वडील त्याला सार्वजनिक वाचनालयात घेऊन आले. वडील वाचनात गुंम झालेले. तो देखील काढून आणि विविध चित्र असलेली लहान मुलांची पुस्तके चाळण्यात तल्लीन झाला. त्यांचा हा दिनक्रम ठरलेला. एके दिवशी त्यांचा शेजारी म्हणाला, ‘माझे नातू सतत टिव्ही आणि मोबाइलमध्ये गुंतलेले असतात, पण तुमचा मुलगा पुस्तके आणि प्रार्थनेत रमलेला असतो. हे कसे काय शिकवले त्याला? आमचे नातू तर आमचे जरा सुद्धा ऐकत नाहीत. ‘त्यावर मुलाचे वडील म्हणाले, ‘मुले कुठे कोणाचे काही ऐकतात? मुले तर फक्त वडीलधाऱ्यांची नकळत करतात.’ ते आपले अनुकरण करतात, या गोष्टीचे ज्येष्ठानी स्मरण ठेवावे. कारण त्यावरच लेकारांचे आचरण अवलंबून असते, त्यावर शेजारी म्हणाला, ‘खरं आहे तुमचे. लहान लेकारांचे मन हे कोऱ्या कागदासारखे असते.’ त्यामध्ये संस्काराचे रंग भरणे ही आपली जबाबदारी आहे. लहान मुलांना एखादे खेळणे किंवा भेटवस्तू जर दिली नाही तर, तो काही वेळ रडेल. पण योग्य संस्काराची भेट वेळेवर दिल्या गेली नाही तर, त्याच्यावर आणुपआण रडायची वेळ येईल. मुलांना संस्काराशिवाय सुविधा दिल्या तर तो भरकटत जाऊ शकतो, हे आज मला समजले.’ ‘मिलता हे जो हमें, परिवार से संस्कार में’, जाता नहीं वह कभी भी, यूँ बेकार में डिग्री महज एक कागज का टुकड़ा है, शिक्षा दिखें न अगर रोज, आपके व्यवहार में.●●

अनंतायन

अनंत खेळकर
मो. 9370061677

बहुजन सौरभ

नाही झाले तर सरकार वर्षों न वर्षों निकाल च जाहीर करत नाही. २० जागासाठी २० हजार अर्ज येतात, कोट्यवधींचे शुल्क जमा होते, पण पुढे काहीच होत नाही. हा पैसा नक्की जातो कुठे? उत्तर प्रदेश, मध्य प्रदेश, बिहार, महाराष्ट्र अशा सर्वच राज्यांत हेच सुरू आहे. एकाही नेत्याला वाय बोलवसे वाटत नाही. विद्यार्थ्यांची मेहेनत आणि पैसा वाया गेल्यामुळे ते मानसिकरीत्या खचत आहेत, ज्यातून तरुण आत्महत्येचे प्रमाण वाढत आहे. सरकार च्या खासगीकरणाच्या बेअकल धोरणामुळे रोजगार आधीच कमी झाले आहेत. खाजगीकरण म्हणजे भांडवालशाही ची पराकाष्ठा! नफा वाढवण्यासाठी कर्मचाऱ्यांची मोठ्या प्रमाणात कपात केली जात आहे. मग या तरुणांनी जायचे कुठे? या सर्व प्रश्नांच्या गर्तेत यांचे IT सेल एक काम मात्र निष्ठेने करत आहे, ते म्हणजे सोशल मीडियाद्वारे तरुणांची माथी भडकवणे, त्यांचे 'ब्रेनवॉशिंग' आणि ध्रुवीकरण करणे. त्यांना बेरोजगार तरुण हवे आहेत, जे मानसिक गुलाम बनून दंगलीत सहभागी होतील. आजचा तरुण आपल्या भविष्याबाबत जितका चिंताग्रस्त आहे, तितका तो कदाचित कधीच नव्हता.

देशातील नेत्यांनी आता आत्मपरीक्षण करणे आवश्यक आहे: युवांचे भविष्य उद्ध्वस्त करून राष्ट्रनिर्माण शक्य आहे का? परीक्षा आणि शिक्षण व्यवस्थेतील भ्रष्टाचारावर मौन का? रोजगाराशिवाय शिक्षणाची भाषा किती काळ चालणार? विद्यार्थ्यांना न्याय मागितल्यावर ददपशाही का? युवकांना आता केवळ आश्वासने नकोत, तर उत्तरदायित्व हवे आहे. त्यांना पारदर्शक परीक्षा, वेळेवर निकाल, रोजगार आणि त्यांच्या भविष्याशी खेळणाऱ्यांवर कठोर कारवाई हवी आहे. कारण युवकांचे भविष्य वाचले, तरच देशाचे भविष्य वाचले.●●

यामुळे कुठल्याही बौद्धांची अस्मिता धोक्यात येत नाही. असे केल्याने कोणतीही बौद्ध व्यक्ती हिंदू बनत नाही. तुमची स्वतंत्र बौद्ध ही ओळख कायम राहते. बौद्धांनी स्वतः अल्पसंख्यांक म्हणून घेवू नव्हे. तसे करणे म्हणजे डॉ. बाबासाहेबांच्या 'सारा भारत मी बौद्धमय (बहुसंख्यांक) करेन' या प्रतिज्ञेचा भंग होतो. अल्पसंख्यांकासाठी संविधानात कलम 29 ते 30 मधून तरतुदी आहेत. बौद्ध अल्पसंख्यांक म्हणून संविधानात कुठलीही तरतूद नाही. तेंव्हा उगीचच समाजात वर्गीकरण करू नये व संभ्रम पसरवू नये. आपल्या योग्य निर्णयावरच तुमची शैक्षणिक, आर्थिक व सामाजिक प्रगती अवलंबून आहे. तेंव्हा आपण योग्य तो निर्णय घ्यावा.

काही आंबेडकराईट लोकांचे म्हणणे असे आहे की, जनगणना कायदा 1948, कलम 15 नुसार जनगणनेतील माहिती ही गोपनीय असते व ती पुढावा म्हणून कोर्टाच्या ठटल्यात वापरता येत नाही. तेंव्हा जनगणनेत दिलेल्या माहितीचा 'Atrocity Act' अंतर्गत गुन्ह्यासाठी काहीही अपयोग नाही. हि बाब ज्युडिशियल क्षेत्रातील खटल्यासाठी लागू पडणारी असते. तिचा देशाच्या सामाजिक, शैक्षणिक, आर्थिक विकासासाठीच्या नियोजनासाठी, प्रत्येक घटकांना किती तरतूद असावी यासाठी याच जनगणनेच्या आकडेवारीचाच उपयोग आतापर्यंत करण्यात आला व पुढेही हीच आकडेवारी संपूर्ण क्षेत्रातील विकास नियोजनात वापरण्यात येणार आहे. अ‍ॅट्रॉसिटी अ‍ॅक्ट गुन्हा नोंदणीसाठी प्रथम अट असते ती म्हणजे तक्रारदार व्यक्ती ही अनुसूचित जातीची असावी. म्हणजेच अनुसूचित जातीचा संबंध अ‍ॅट्रॉसिटीच्या अ‍ॅक्ट मधील गुन्हा निश्चितीसाठी आहे व हि अनुसुचित जात जनगणना तसेच संविधानाचे कलम 341 नुसार निश्चित होते व 341 मधील अनुसूचित जातीची संख्या ही जनगणनेतील संख्येवर आधारित असते. म्हणून जनगणनेत जातीचा उल्लेख अनुसूचित जात व तीअंतर्गत पोटाजत करणे आवश्यक असते. चुकीच्या पद्धतीने अर्थ लावून अगोदरच भ्रमित असणाऱ्या बौद्ध जनतेला जास्त भ्रमित करू नये. काही बुद्धीजिवी लोकांनी सुझाऊ डॉ. बाबासाहेबांच्या नातवंडांवर आपला रोष व्यक्त केलेला आहे. इथे डॉ. बाबासाहेबांचे नातवंड किंवा समाजाचे अधिकारी आपली मते व्यक्त करतात, हा महत्त्वाचा मुद्दा नाही. ते योग्य मार्गदर्शन करतात किंवा कसे हे जास्त महत्त्वाचे आहे. याला त्यांना देत बसण्यापेक्षा संपूर्ण देशव्यापी धर्मातराची मोहिम या पांढरपेशा व्यक्तीने सुरू करावी, पण त्यातही आता उशीर झालाच आहे कारण जवळपास 12 राज्यांतून धर्मांतरविरोधी कायदा लागू झालेला आहे व आता अलिकडे महाराष्ट्रातही तो कायदा लागू होणार आहे. आता धर्मातराच्या रस्यात मोठी

राष्ट्रीय जनगणना-2026 मधील महाराष्ट्रातील बौद्धांची भूमिका

अडचण येणार आहे. त्यामुळे महाराष्ट्रातील फक्त 65 लाख बौद्धांच्या लोकसंखेवर आम्हाला समाधान मानणे भाग पडणार आहे. सारा भारत बौद्धमय करेन ही भिमगर्जना आता हवेत विरून जाण्याची शक्यता आहे. यासाठी आम्ही 90 टक्के राजकारणी झालोत व फक्त 10 टक्के धर्मकारणी झालोत या चुकीच्या भूमिकेमुळे आज आमची पतनाकडे वाटचाल सुरू आहे. भारतीय बौद्ध महासभेने संपूर्ण देशभर जागृती करून अनुसूचित जातींना धर्माच्या रकान्यात बौद्ध लिहिण्यासाठी प्रवृत्त केले तर थोड्या प्रमाणात डॉ. बाबासाहेबांच्या प्रतिज्ञेला आम्ही न्याय देवू शकू व भारतात बौद्धांची टक्केवारी वाढविण्यास हातभार लागू शकतो. हे काम करण्याची प्रत्येक बौद्धांना, संघटनांना व त्यांच्या म्होरक्यांना सद्बुद्धी लाभो हिश आशा. 'बहुजन सौरभ' मधील एक लेख 'बौद्ध अनुसूचित जाती आणि अल्पसंख्येही' या मथळ्याखाली प्रसिद्ध झालेला आहे. या लेखातून लेखकाने बौद्ध अल्पसंख्यांक येोजना व बौद्ध अनुसूचित जाती या दोन्हीचे लाभ बौद्धांनी घ्यावेत असे म्हटले आहे. बौद्धमध्ये यामुळे वर्गीकरण करणेसाठी वाव मिळतो. तेंव्हा बौद्धांनी अल्पसंख्यांक म्हणवून घेऊ नये. संपूर्ण 15 टक्के केंद्र तसेच 13 टक्के महाराष्ट्रात अनुसूचित जातींचा लाभ बौद्धांनी घ्यावा. त्यात विभाजन करू नये. कौंभिसच्या काळात असे बौद्ध आणि अल्पसंख्यांक बौद्ध असा भेद करण्यासाठी जाणीवपूर्वक काही सवलती अल्पसंख्यांक बौद्धांना देणार आदेश केंद्र सरकारने काढले होते. अल्पसंख्यांक बौद्धांना संविधानात्मक दर्जा प्राप्त नाही, व त्यामुळे बौद्धांनी अश्या प्रत्येभनास बळी पडू नये. आपली ओळख बौद्ध (अनुसूचित जातीमधून धर्मातीत) अशीच कायम ठेवावी. 'सारा भारत बौद्धमय करणे' या डॉ. बाबासाहेबांच्या प्रतिज्ञेत बौद्धांना बहुसंख्यांक बनविण्याचे ध्येय होत. त्यांना अल्पसंख्यांक बनविण्यासाठी त्यांनी

बहुजन सौरभ

त्यातील एकट्या महाराष्ट्रात 65 लाख बौद्धांची संख्या आहे. आहे. धर्मातीत बौद्धांच्या निष्क्रियतेची यातून जाणीव होते. आपण बुद्धाला वगळून चळवळी करीत राहिलो. त्याचाच हा परिणाम होय. सद्याही बुद्धाला वगळूनच आपण 'फूले शाहू आंबेडकर' असे घोषवाक्य स्विकारले आहे. आपले घोषवाक्य बौद्ध भारत निर्मितीसाठी 'बुद्ध अशोक आंबेडकर' असे राबविणे गरजेचे आहे. चुकीच्या मांडणीमुळे आपण प्रतिक्रांतीवाद्यांना सत्तेत नेवून पोहोचविले व डॉ. बाबासाहेबांच्या बौद्ध भारत निर्मितीस सुरूंग लावण्याचे काम केले. महाराष्ट्रात धर्मातीरित बौद्धांसाठी 6 जुलै 1960

च्या परिपत्रकाद्वारे स्पष्ट केले की, केवळ बर्म बदलला म्हणून जातीची सामाजिक व शैक्षणिक स्थिती बदलत नाही. त्यामुळे धर्मातीरित बौद्धांना अनुसूचित जातीच्या सर्व सवलती लागू राहतील, असे आदेश दिले. धर्मातीरित बौद्धांना अनुसूचित जातीचे प्रमाणपत्र मिळणेसाठी 1 आक्टोबर 1962 ला परिपत्रक काढून जातीच्या प्रमाणपत्राचा नमुना प्रकाशित केला. या मुमुन्यातील

डॉ. एन.व्ही. दोळे
मो.9423677725

जातीच्या प्रमाणपत्रानुसार धर्मातीरित बौद्धांना अनुसूचित जातीचा दर्जा मिळून ते सवलतीस पात्र ठरतात. ही तरतुद फक्त महाराष्ट्रातील धर्मातीरित बौद्धांना लागू होणेसाठी 'धर्मातीरित बौद्ध' हा अनुसूचित जातीचा एक समूह आहे, तो जात नाही. व म्हणून त्याचा समावेश संविधानाच्या कलम 341 मध्ये जोपर्यंत होत नाही, तोपर्यंत या महाराष्ट्रातील व देशातील धर्मातीरित बौद्धांना अनुसूचित जातीचे लाभ मिळण्यास ते पात्र ठरत नाही. जून 1990 ला राष्ट्रपतीचा संविधान आदेश 1990 ला घटनात्मक दुरुस्ती करून (कायदा 97) बनविण्यात आला व दुरुस्तीनुसार आता देशातील अनुसूचित जातीमधून बौद्ध धर्मात धर्मातीरित होणाऱ्या जातींना या अनुसूचित जातीचे संविधानात्मक लाभ मिळण्यास ते पात्र ठरलेले आहेत. पण केंद्र सरकारने अद्यापपर्यंत या सर्वोधीचा आदेश पारित केलाच नाही. त्यासाठी आंबेडकराईट चळवळीने कोतोताही प्रयास केलेला नाही. त्यामुळे केंद्र सरकारच्या नोकऱ्यात अजूनही धर्मातीरित बौद्धांना आरक्षण मिळत नाही. यामुळे संपूर्ण देशातून अनुसूचित जातीमधून बौद्ध धर्मात धर्मातराची लाट निर्माण होवू शकली नाही. यासाठी महाराष्ट्रातील धर्मातीरित बौद्धांच्या संघटना, संघटनांचे नेतृत्व, साहित्यिक तसेच बुद्धीजिवी विचारवंत यांचेद्वारे पुरेसे प्रयत्न झालेले नाहीत. अजिल वैद्य म्हणतात त्याप्रमाणे 'धर्मातीरित बौद्ध' ही जात नसून ती अनुसूचित जातीमधील एक समूह होय, हे खरे आहे. हाच आधार संविधानाच्या कलम 341 नुसार घेवून त्यांचा समावेश अनुसूचित जातीच्या यादीमध्ये करवून घेणे गरजेचे आहे. कलम 341 च्या तरतुदीनुसार राष्ट्रपतीला जाहिर अधिसूचनेद्वारे त्या राज्याच्या संबंधात या संविधानाच्या प्रयोजनांवर, अनुसूचित जाती म्हणून मानल्या जातील त्या जाती, वंश किंवा जनजाती यांचे भाग किंवा त्यातील गट (समुह) विनिर्दिष्ट करता येतील. 'धर्मातीरित बौद्ध' हा अनुसूचित जातीमधील एक गट किंवा समूह आहे व म्हणून त्याचा समावेश या कलम 341 मध्ये करता येतो. यासाठी विशेष असे प्रयत्न करणे आवश्यक ठरते. 'धर्मातीरित बौद्ध' हा समूह म्हणून संविधानाच्या कलम 341 मध्ये समाविष्ट होत नाही तोपर्यंत त्यांना संविधानात्मक सुस्था प्राप्त होवू शकत नाही. असे झाले 'बौद्ध' धर्माचा उल्लेख करणेच योग्य ठरते.●●

स्वाभिमानाचे स्मरणशिल्प -151

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांचा पुतळा गोळा (कोळसा) देवळी वर्धा

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या पुतळा गोळा, देवळी तालुका जिल्हा वर्धा येथील आहे. या परिसरातील लोक मोठ्या प्रमाणावर येथे एकत्र येऊन दिनविशेष कार्यक्रम येथे नित्यनेमाने साजरे करतात. वर्धा जिल्ह्यातील महत्वाचा तालुका म्हणून देवळी तालुक्याची ओळख आहे. अनुसूचित जाती करिता हा राखीव विधानसभा मतदारसंघ आहे.

संवाद मित्र. राजू थुल
मो. 9423420031

महत्वाचे

न्यायालयाचा अवमान आणि लोकशाही मूल्यांच्या अपमानविरोधात राज्यपालांकडे AIMIM ची मागणी

नागपूर : ऑल इंडिया मजलिस -ए-इत्तेहादुल मुस्लिमीन (AIMIM) पक्षाच्या वतीने महाराष्ट्राचे राज्यपाल यांना निवेदन देत दोन गंभीर प्रकरणांत कठोर कारवाई करण्याची मागणी करण्यात आली आहे. निवेदनात म्हटले आहे की, संभाजीनगर येथील नगरसेवक मतीन पटेल प्रकरणात महानगरपालिका आयुक्तांनी न्यायालयाच्या आदेशांचे उल्लंघन करत मुदतीपूर्वीच बुलडोझर कारवाई केली. मात्र, सर्वोच्च न्यायालयाने ही कारवाई बेकायदेशीर ठरवली आहे. यापूर्वी नागपूरमधील फहीम खान प्रकरणातही न्यायालयाने नागपूर महानगरपालिका आयुक्तांना दोषी ठरवले होते. वरिष्ठ आयएसएस अधिकारीच न्यायालयीन आदेशांचे पालन करत नसतील, तर सामान्य नागरिकांमध्ये न्यायव्यवस्था आणि कायद्याबाबत चुकीचा संदेश जाईल, असे निवेदनात नमूद करण्यात आले आहे. यासोबतच, राज्य सरकारमधील मंत्री निवेश राणे यांनी AIMIM पक्षाला दहशतवादी संघटना संबोधल्याचा आणि खासदार असदुद्दीन ओवैसी यांची तुलना "लदने"शी केल्याचा निषेधही व्यक्त करण्यात आला आहे. निवेदनात म्हटले आहे की, AIMIM हा भारत निवडणूक आयोगाकडे नोंदणीकृत राजकीय पक्ष असून त्यांचे नगरसेवक, आमदार आणि खासदार लोकशाही प्रक्रियेतून निवडून आले आहेत. अशा पक्षाला दहशतवादी संघटना म्हणणे म्हणजे त्या पक्षासह लोकशाही, निवडणूक आयोग आणि जनतेने निवडून दिलेल्या प्रतिनिधींचीही गॅस-डिझेल वितरणात गोंधळ खपवून घेतला जाणार नाही : पालकमंत्री

नागपूर : कोणत्याही जीवनावश्यक वितरण प्रणालीमधील पारदर्शकता ही ग्राहकांचा विश्वास वृद्धिंगत करत असते. मात्र, हे साधे सूत्र गॅस कंपनी, गॅस एजन्सी, पेट्रोलियम कंपनी आणि पेट्रोलपंप चालकांकडून सर्रास धाब्यावर बसवले जात असल्यामुळे नागरिकांमध्ये संतापाना लागत आहे.या पार्श्वभूमीवर पालकमंत्री चंद्रशेखर बावनकुळे यांनी भारत पेट्रोलियम, इंडियन ऑइल आणि इतर कंपन्यांच्या वरिष्ठ अधिकार्यांची कानउघाडणी करत त्यांना धारेवर धरले.शासनाने या वितरण व्यवस्थेत वेळोवेळी सुधारणा केली, जिल्हाधिकाऱ्यांनी आढावा बैठका घेऊन स्पष्ट निर्देश दिले; एवढे सगळे होऊनही ग्राहकांना वेळेवर एक साधा 'मैसेज' पोहोचवण्याची जबाबदारी कंपनीचा का पार पाडत नाहीत, असा सवाल पालकमंत्र्यांनी अधिकार्यांना केला. ग्राहकांना वेळेवर गॅस मिळावा आणि वितरणातील सर्व चुटी तत्काळ दूर व्हायत, यासाठी आयोजित करण्यात आलेल्या बैठकीत ते अत्यंत आक्रमक भूमिकेत पाहायला मिळाले. या बैठकीला वित्त व नियोजन राज्यमंत्री अॅड. आशिष जयव्हाल, जिल्हा दफ्तरा समितीचे सदस्य आणि वरिष्ठ अधिकारी उपस्थित होते.

नागपूर महापालिकेतील अर्थसंकल्प सादर न होताच सभा तहकूब

नागपूर : गेल्या दोन महिन्यांपासून महापालिकेच्या स्थायी समिती सभापती शिवाणी दानी यांनी अर्थसंकल्पासाठी तयार केली. नागरिकांकडून मते मागवून त्यांनी अनेक नवीन योजना, उत्पन्न वाढीचे खातासह विकास कामांचा अर्थसंकल्पात समावेश केला. परंतु आज मंगळवारी महापालिकेच्या विशेष सभेत स्थायी समिती सभापती शिवांनी दाणी यांना अर्थसंकल्प सादर करता आला नाही. रेशीमबाग येथील सुरेश भट सभागृहात अर्थसंकल्प सादर करण्यासाठी आज विशेष सभेचे आयोजन करण्यात आले होते. परंतु सभा सुरू होताच महापौर निता ठाकरे यांनी ती तहकूब केली. त्यामुळे आता तयार केलेला अर्थसंकल्प सभागृहात सादर होण्यापूर्वीच फुटणार नाही, याची काळजी सत्ताधऱ्यांना घ्यावी लागणार आहे. सभागृह तहकूब करण्यासाठी स्थानिक स्वराज्य संस्थेच्या निवडणूकीची आचारसंहिता कारणीभूत ठरली. कोल, सोमवारी निवडणूक आयोगाने स्थानिक स्वराज्य संस्थेची निवडणूक जाहीर केल्यानंतर आचारसंहिताही लागू झाली. त्यामुळे स्थायी समिती सभापतीपुढे अर्थसंकल्प सभागृहात मांडण्याबाबत मोठा पेच निर्माण झाला.

भंडाऱ्यात युवकाची निर्घृण हत्या

भंडारा : शहरातील संत जगनाडे चौक अर्थात शुक्रवारी चौक परिसर सोमवारी मध्यरात्री रक्तस्त्रित हत्याकांडाने हादरून गेला. रजत विलास रिलमजे (३०) उर्फ "व्हाईटनर" या युवकाची धारदार शस्त्राने निर्घृण हत्या करण्यात आल्याची धक्कादायक घटना घडली. रात्री सुमारे ११.२० वाजताच्या सुमारास घडलेल्या या थारारक प्रकारामुळे परिसरात एकच खळबळ उडाली होती. मात्र, घटनेनंतर भंडारा पोलिसांनी दाखवलेल्या तत्परतेमुळे अवघ्या पाच तासांत मुख्य आरोपीला अटक करण्यात यश आले आहे. मृतक रजत रिलमजे हा पहिला समाजाच्या मागील परिसरातील रहिवासी असल्याची माहिती समोर आली आहे. तो शास्त्री चौकातील एक बारभूथे काम करतो. घटनेनंतर परिसरातील नागरिकांनी तात्काळ रोलसांना माहिती दिली. रक्ताच्या थारोळ्यात पडलेल्या खतला उचकावतासाठी रुग्णालयात हलविण्यात आले, मात्र डॉक्टरांनी त्याला मृत घोषित केले. या घटनेनंतर शहरात भीती आणि संतापाचे वातावरण निर्माण झाले होते.

बौद्ध इतिहास-संस्कृती जपणाऱ्या कार्याचा गौरव

आर्य नागार्जुन संग्रहालयाचा रौप्य महोत्सवी सोहळ्यात

पुणे : बौद्ध इतिहास आणि संस्कृती संशोधन संस्था अंतर्गत कार्यरत असलेल्या प्रॅसड 'आर्य नागार्जुन संग्रहालया'च्या रौप्य महोत्सवी वर्ष सोहळ्याचा कार्यक्रम रविवारी मोठ्या उत्साहात पार पडला. आंतरराष्ट्रीय संग्रहालय दिनाचे औचित्य साधून आयोजित या विशेष कार्यक्रमाला संग्रहालयाच्या २५ वर्षांच्या यशस्वी वाटचालीत योगदान देणाऱ्या विविध क्षेत्रातील मान्यवरांचा विशेष सत्कार करण्यात आला. ९ एप्रिल २००० रोजी स्थापन झालेल्या या संग्रहालयाच्या २५ वर्षांच्या ऐतिहासिक प्रवासाचा आढावा यावेळी घेण्यात आला. तसेच हे समृद्ध संग्रहालय उभारण्यासाठी आयुष्य वेचणारे कळकळीचे संग्राहक दिलीप लक्ष्मण वानखेडे यांच्या कार्यावर विशेष प्रकाश टाकण्यात आला. कार्यक्रमाचे प्रमुख वक्ते, पाली भाषेचे वरिष्ठ अभ्यासक, लिपीतज्ञ व लेणी संवर्धन अंतुल भोसलेकर यांनी 'बौद्ध संग्रहालयाची वैधिकाता' या विषयावर विशेष व्याख्यान दिले. कार्यक्रमाचे प्रमुख अतिथी व पुणे महानगरपालिका चे उपमहापौर परशुराम वाडेकर यांनी संग्रहालयाच्या समाजिक व शैक्षणिक कार्यांचे कौतुक केले. संग्रहालयाच्या पुढील विस्तारासाठी सर्वोत्तरी सहकार्य करण्याचे आश्वासन त्यांनी दिले. सध्याच्या जागतिक युद्धजन्य परिस्थितीवर भाष्य करताना ते म्हणाले, "आज जगभर निर्माण झालेले युद्धाचे सावट दूर करण्यासाठी महात्मा गौतम बुद्ध यांचे शांतात, करुणा आणि बंधुभावाचे विचारच मार्गदर्शक ठरू शकतात." कार्यक्रमाचे अध्यक्ष व महाराष्ट्र शासनाचे अकरा सचिव बाळासाहेब सावंत यांनी आख्या अध्यक्षीय भाषणातून स्मृतीशेष दिलीप वानखेडे यांच्या दुर्मिळ ऐतिहासिक संग्रहाचे कौतुक केले. एवढा मोठा सांस्कृतिक वारसा जतन करणे हे अत्यंत प्रेरणादायी कार्य असल्याचे सांगत त्यांनी संग्रहालयाच्या पुढील वाटचालीस शुभेच्छा दिल्या. कार्यक्रमाचे मुख्य मार्गदर्शन भंते नाग दीपकर महास्वामी यांनी केले. बुद्ध वंदनेने कार्यक्रमाची सुरुवात झाली. संग्रहालयाच्या अध्यक्षा कल्पना दिलीप वानखेडे यांनी प्रस्तावना व आभार प्रदर्शन केले, तर संचालन दीपक मरके यांनी केले. कार्यक्रमाचे संयोजन कुलदीप वानखेडे आणि हर्षकृष्ण वानखेडे यांनी केले. या प्रसंगी स्त्री भूषण रमाई आंबेडकर स्मारक समितीचे अध्यक्ष विठ्ठलराव गायकवाड, पुणे मनपाचे नगरसेवक निलेश आल्हाट, वसुधा भोसलेकर यांच्यासह सामाजिक, राजकीय व सांस्कृतिक क्षेत्रातील अनेक मान्यवर आणि नागरिक मोठ्या संख्येने उपस्थित होते.

उपवर्गीकरण विरोधी संघर्ष समितीकडून खासदार डॉ. श्रीकांत शिंदे यांना निवेदन

नाशिक : आरक्षण उपवर्गीकरण विरोधी संघर्ष समिती, नाशिक जिल्हाच्या वतीने दि. 18 मे 2026 रोजी नाशिक येथील हॉटेल एक्सप्रेस इन येथे शिवसेना उपनेते तथा खासदार डॉ. श्रीकांत एकनाथराव शिंदे यांना निवेदन देण्यात आले. यावेळी समितीच्या पदाधिकाऱ्यांनी खा. डॉ. श्रीकांत शिंदे यांची भेट घेऊन अनुसूचित जातींच्या आरक्षणातील उपवर्गीकरणास तीव्र विरोध असल्याचे ठामपणे सांगितले. तसेच न्या. अनंत बरदर समितीचा अहवाल तात्काळ रद्द करण्यात यावा आणि अनुसूचित जातींचे आरक्षण अबाधित ठेवण्यात यावे, अशी मागणी करण्यात आली. निवेदनात नमूद करण्यात आले की, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर लिखित भारतीय संविधानाने दिलेल्या सामाजिक न्यायाच्या तत्वांना तडा जाईल असे कोणतेही निर्णय सरकारने घेऊ नयेत. अन्यथा आंबेडकरी समाज रस्त्यावर उतरून तीव्र आंदोलन करेल, असे इशाराही समितीच्या वतीने देण्यात आला. या प्रसंगी समितीचे अध्यक्ष प्रकाश पगारे, समितीचे मुख्य मार्गदर्शक न्यायाधीश अनिल वैद्य, कार्याध्यक्ष सनी रोकडे, महिला आघाडी प्रमुख लक्ष्मी ताटे, डॉ. प्रवीण गांगुर्डे, मिलिंद हाटे आदी पदाधिकारी उपस्थित होते.

विद्यार्थ्यांनी मिळविले पैकीच्या पैकी गुण

समावेश आहे. याशिवाय, 25+ विद्यार्थ्यांनी 99% आणि त्यापेक्षा जास्त गुण मिळवले, 55+ विद्यार्थ्यांनी 98% पेक्षा जास्त, 98+ विद्यार्थ्यांनी 97% पेक्षा जास्त, 156+ विद्यार्थ्यांनी 96% पेक्षा जास्त, 254+ विद्यार्थ्यांनी 95% पेक्षा जास्त आणि 936+ विद्यार्थ्यांनी 90% पेक्षा जास्त गुण मिळवले. गणित विषयात 27 विद्यार्थ्यांनी 100/100 तर विज्ञान विषयात 9 विद्यार्थ्यांनी 100/100 गुण मिळवले. विद्यार्थ्यांच्या या कामगिरीवर प्रतिक्रिया देताना पीडब्ल्यूचे संस्थापक आणि शिक्षक आलख पांडे म्हणाले, "महाराष्ट्र बोर्ड परीक्षेत आमच्या विद्यार्थ्यांनी केलेल्या कामगिरीचा आम्हाला अत्यंत अभिमान आहे. हे निकाल विद्यार्थ्यांचे, पालकांचे आणि शिक्षकांचे एकत्रित परिश्रम दर्शवतात. पीडब्ल्यू मध्ये आमचे लक्ष शिक्षण सर्वासाठी उपलब्ध करून देणे आणि विद्यार्थ्यांना त्यांच्या शैक्षणिक प्रवासात सातत्याने साथ देणे यावर आहे."

सर्वव्यापक समानता निर्माण होण्यासाठी आरक्षणाचे उपवर्गीकरण गरजेचे : प्रा. डॉ. बी.एस. वाघमारे

आरक्षण उपवर्गीकरणासाठी विदर्भातील मातंग समाजाची भूमिका ठाम

आरक्षण उपवर्गीकरण

नागपूर : सम्राट प्रसेनजीत सामाजिक संस्था, मातंग समाज संघटना नागपूर आणि मुक्ता साठी आरक्षण उपवर्गीकरण" या विषयावर एकादिवसीय चर्चासत्राचे आयोजन रविवारी आमदार निवास सभागृह, नागपूर येथे करण्यात आले. या चर्चासत्रात प्रमुख मार्गदर्शक म्हणून बोलताना डॉ. बी.एस. वाघमारे यांनी सांगितले की, "अनुसूचित जातीतील प्रत्येक जातीला सामाजिक भेदभाव समान स्वरूपात सहन करावा लागतो. मात्र शैक्षणिक आणि आर्थिक स्थितीमध्ये मोठी विषमता आहे. त्यामुळे डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांना अभिप्रेत असणारी सर्वव्यापक समानता निर्माण करण्यासाठी आरक्षणाचे उपवर्गीकरण होणे आवश्यक आहे." ते पुढे म्हणाले की, आरक्षण उपवर्गीकरणाला विरोध करणाऱ्यांनी सर्वोच्च न्यायालयाच्या सात न्यायमूर्तींच्या घटनापीठांने पंजाब राज्य विरुद्ध देवदरसिंग प्रकरणात १ ऑगस्ट २०२४ रोजी दिलेला ऐतिहासिक निर्णय अस्थायीत पाहिले. त्या निर्णयामध्ये उपवर्गीकरणाची आवश्यकता, त्यासाठीचे निकष आणि सामाजिक न्यायाची कारणीभूत सप्रमाण मांडण्यात आली आहे. हरियाणा राज्याप्रमाणे महाराष्ट्रातही उपवर्गीकरण लागू झाल्यास मातंग समाजासह इतर वंचित घटकांना आरक्षणाचा लाभ प्रभावीपणे मिळू शकेल, असा विश्वास त्यांनी व्यक्त केला. कार्यक्रमाच्या प्रारंभी राहुल नरंगळकर यांनी प्रास्ताविक केले, तर अंकुश गोतावळे यांनी विषयाची सविस्तर भूमिका मांडली. परिमल कांबळे यांनी मनोगत व्यक्त केले. या चर्चासत्रात विदर्भातील चर्चा समाजातील अनेक बुद्धिजीवी, अभ्यासक आणि सामाजिक कार्यकर्त्यांनी सहभाग नोंदविला. यामध्ये प्रा. बबन इंगोले, अॅड. बी.एच. खडसे (अमरावती), राजू येले (चंद्रपूर), राकेश डोके (भंडारा), किशोर खंडाळे, मनोहर खंडाळे, बुधाजी सुरकार, प्रा. राहुल हिवराडे, अंकुश बावणे, रमेश पाडण, रवींद्र खडसे, संजय पोटेफोडे, डॉ. चंदा वानखेडे, वेदकुमार तावदावे, प्रकाश तावदावे, डी.के. सरनाईक, आर.के. वानखेडे, विजय इंगळे, शंकरराव ठोसर, संजय ठोसर, पंजाबराव कांबळे, शंकरराव कांबळे, विनोद लोखंडे, कैलास पोटेफोडे, कैलास काळे, नामदेव डोंगरे, देवानंद वानखेडे, कृष्णा कामडे, अॅड. संतोष चव्हाण, सुभाष खंडाळ, वसंत गवठी (गोंयिया), राजेश वानखेडे, संतोष नृपनारायण आदींचा समावेश होता. संचालन रामचंद्र दावलवार यांनी केले, तर आभार प्रदर्शन फकिरा खडसे यांनी केले. या चर्चासत्राच्या यशस्वीतेसाठी शंकरराव वानखेडे, अरविंद डोंगरे, गोपाळ वानखेडे, मनीष अडागळे, शंकर गौरकर, राजेश गायकवाड, सुजीत सनेश्वर आदी कार्यकर्त्यांनी विशेष परिश्रम घेतले.

वणवा पीडितांना तातडीने मदत करा ऑल इंडिया समता सैनिक दलाचे निवेदन

भिवानूर : भिवानूर तालुक्यातील धामणगाव (विद्यामंदिर) या ग्रामीण भागात अलीकडेच लागलेल्या भीषण वनव्यामुळे गावातील अनेक कुटुंबांची घरे पूर्णतः जळाल्यामुळे पीडित कुटुंबांच्या निवाऱ्याचा गंभीर प्रस्न उपस्थित झालेला आहे. आगामी काही दिवसात वादळ व मुसळधार पाऊस येण्याची शक्यता असल्यामुळे हा पीडित कुटुंबांची आहे त्यापेक्षा अधिक दयनीय अवस्था होईल. याकडे विशेष लक्ष देण्यासाठी ऑल इंडिया समता सैनिक दलाच्या भिवानूर शाखेतर्फे भिवानूर तहसीलदारांना व त्यांच्या माध्यमातून जिल्हाधिकाऱ्यांना एक निवेदन देण्यात आले. सदरची घटना ही आपत्ती व्यवस्थापन अधिनियम २००५ अंतर्गत आपत्ती या श्रेणीत मोडत असल्यामुळे व भारतीय संविधानाच्या अनुच्छेद २१ नुसार या नागरिकांना जीवनाचा व सुरक्षिततेचा हक्क हा त्यांचा मूलभूत अधिकार असल्यामुळे स्थानिक व जिल्हा प्रशासनाने या अग्निपिडीत कुटुंबांना तातडीने तात्पुरत्या सुरक्षित निवाऱ्याची सोय करून द्यावी, अन्न, पिण्याचे पाणी, कपडे व इतर आवश्यक वस्तूंचा त्वरित पुरवठा करावा, नुकसानग्रस्त कुटुंबाचे तत्काळ पंचनामे करून अहवाल सादर करावा, शासनाच्या आपत्ती मदत निधीतून तातडीने आर्थिक मदत करावी, त्या कुटुंबाचे कायमस्वरूपी पुनर्वसन करून त्यांना लवकर घरे बांधून देण्यात यावी, आरोग्य पथक व आपातकालीन सेवा तातडीने नेनात करण्यात यावी अशा मागण्या या निवेदनातून करण्यात आल्या. यावर तातडीने कार्यवाही न झाल्यास कायदेशीर मार्गाचा अवलंब करण्यात येईल असेही या निवेदनातून सांगण्यात आले. हे निवेदन देताना ऑल इंडिया समता सैनिक दलाच्या तालुका अध्यक्षा संगीता गोवर्धन, सचिव लता बनकर, सूर्यकांता गेडाम, अर्चना मोटपरे, विनिता बनकर आदी समता सैनिक उपस्थित होते.

सप्तखंजरी वादक कीर्तनकार सत्यपाल महाराज यांचा जन्मदिनी प्रबोधन दिन साजरा

नागपूर : येथील कविवर्य सुरेश भट सभागृह येथे प्रबोधन दिनाचा कार्यक्रम उत्साहात पार पडला. सप्तखंजरी वादक कीर्तनकार सत्यपाल महाराज यांच्या जन्मदिनानिमित्त हा दिवस "प्रबोधन दिन" म्हणून दरवर्षी साजरा केला जातो. यावेळी समाजप्रबोधनासाठी उल्लेखनीय कार्य करणाऱ्या व्यक्तींना प्रदान करण्यात येणारा "समाज प्रबोधन पुरस्कार" यावर्षी व्यसनमुक्ती क्षेत्रातील उल्लेखनीय कार्याबद्दल व्यसनमुक्ती सम्राट मधुकर खोडे महाराज यांना नागपूर शहराचे खासदार केंद्रीय मंत्री नितीन गडकरी यांचे हस्ते प्रदान केला. केंद्रीय मंत्री नितीन गडकरी संबोधन करतांना म्हणाले, युवापिढीतील विविध आरोप्याला धोकादायक व्यसनाधितात राष्ट्रासाठी चिंतनाचा विषय आहे. निर्भर युवाभारत हाच राष्ट्रप्रगतीचा खरा सेतू आहे. सत्यपाल महाराज आणि सत्कारभूषित मधुकर खोडे महाराज यांचे व्यसनमुमुक्त युवा घडविण्यासाठीच प्रबोधनकार्य महान

संचालक, अध्यात्म गुरुकुल, नितीन सरदार - दीनबंधु सेवा संस्था, भद्रंत संघरत्न माणके, ज्ञानेश्वर रक्षक तसेच इंजि. भाऊसाहेब थुटे यांची विशेष उपस्थिती लाभली. तसेच महाराष्ट्र तील सर्व स प त खं ज री वा द क

आहे. आपले उपकार राष्ट्र विसरणार नाही असे प्रतिपादन यांनी केले. कार्यक्रमाच्या अध्यक्षस्थानी सामाजिक कार्यकर्ते, माजी आमदार व वनराईचे विश्वस्थ गिरीश गांधी हे होते. यावेळी महापौर निता ठाकरे, खासदार श्यामकुमार बर्वे, आमदार प्रवीण दटके, माजी गृहमंत्री अनिल देशमुख, राजे जयसिंह महाराज भोसले, डॉ. सत्यद रफीक पारनेरकर, आचार्य हरिभाऊ वेरुळकर, रवी मानव - व्याख्याते व

प्रबोधनकार उपस्थित होते. कार्यक्रमाचे तुषार सूर्यवंशी - सप्तखंजरीवादक प्रबोधनकार यांच्या नेतृत्वाखाली कार्यक्रमाचे उत्कृष्ट नियोजन व आयोजन केले होते. तसेच नितीन सूर्यवंशी व संपूर्ण सूर्यवंशी परिवाराने तन, मन आणि धनाने योगदान देत कार्यक्रम यशस्वी केला. कार्यक्रमाच्या यशस्वीतेसाठी आकाश टाळे व हरीश पाटील यांनी विशेष परिश्रम घेतले.

ज्येष्ठ पौर्णिमेनिमित्त सहा दिवसीय धम्मसंस्कार शिबिर

नागपूर : लहान मुला-मुलींच्या मनावर धार्मिकतेचे व नैतिकतेचे संस्कार रुजविण्याच्या उद्देशाने शिवशक्ती नगर परिसरातील शुद्ध चित्त बुद्ध विहार येथे ज्येष्ठ पौर्णिमेनिमित्त सहा दिवसीय धम्मसंस्कार शिबिराचे आयोजन करण्यात आले आहे. हे शिबिर २५ मे ते ३० मे २०२६ दरम्यान दररोज सकाळी ७ ते १०.३० या वेळेस पार पडणार आहे. भगवान बुद्धांच्या धम्मपदातील "न तं माता पिता कप्पिरा..." या वचनाचा आधार घेत, मुलांच्या मनात धम्म, शिस्त, करुणा आणि नैतिक मूल्यांची जडणघडण व्हावी या हेतूने पूज्य भिक्खू संघाच्या माध्यमातून हे शिबिर आयोजित करण्यात आले आहे. शिबिरात ११ ते १८ वयोगटातील मुला-मुलींना सहभागी होता येणार आहे. हे शिबिर मानेवाडा रिंग रोड येथील तपस्या विद्या मंदिरच्या मागे असलेल्या

शुद्ध चित्त बुद्ध विहार येथे आयोजित करण्यात आले असून, इच्छुक विद्यार्थ्यांच्या पालकांनी नोंदणी करणे आवश्यक आहे. शिबिरात सहभागी होण्यासाठी १०० रुपये नोंदणी शुल्क ठेवण्यात आले असून मर्यादित जागा उपलब्ध आहेत. नोंदणीसाठी विद्यार्थ्यांचे नाव व वय ७९७२४५८५२८ या व्हॉट्सअॅप क्रमांकावर पाठवावे, असे आयोजकांनी कळविले आहे. अधिक माहितीसाठी

भिक्खू संघतन शास्त्र (९१४५७६३७४४), भंते दिपंकर बोधी (९३०७४८८८१५) व भंते बोधी भिय (७३१८८२५८०५) यांच्याशी संपर्क साधावा. शिबिरात सहभागी होणाऱ्या विद्यार्थ्यांनी वही व नोटबुक सोबत आणणे आवश्यक असून, मुलांना शिबिरात आणणे व परत घेऊन जाण्याची जबाबदारी पालकांची राहणार असल्याचे आयोजकांनी स्पष्ट केले आहे.

समता सैनिक दलाच्या शताब्दी वर्षानिमित्त महत्त्वपूर्ण सर्वसाधारण सभा २४ मे रोजी भंडाऱ्यात

नागपूर : समता सैनिक दल या संघटनेच्या स्थापनेला १९ मार्च २०२७ रोजी १०० वर्षे पूर्ण होत असून, त्यानिमित्त देशभरात शताब्दी वर्ष विविध उपक्रमानी साजरे करण्यात येणार आहे. या पार्श्वभूमीवर समता सैनिक दलाच्या केंद्रीय कार्यकारिणी समितीच्या वतीने महत्त्वपूर्ण सर्वसाधारण सभेचे आयोजन करण्यात आले आहे. ही सभा रविवार, दि. २४ मे २०२६ रोजी सकाळी ११ वाजता जनचेतना मूकबधिर शाळा, भंडारा-नागपूर रोड, भंडारा येथे आयोजित करण्यात आली आहे. सभेच्या अध्यक्षस्थानी समता सैनिक दलाचे राष्ट्रीय अध्यक्ष डी. एफ. कोचे राहणार असून प्रमुख उपस्थितीत मुख्य सल्लागार परमपूज्य भद्रंत नाग दिपांकर, राष्ट्रीय जीओसी डॉ. प्रदीप डोंगरे तसेच राष्ट्रीय महासचिव एम. आर. राऊत उपस्थित राहणार आहेत. या सभेमध्ये शताब्दी वर्षानिमित्त राबविण्यात येणाऱ्या विविध कार्यक्रमांची रूपरेषा, जगण्यात जनजागृती मोहीम, अनुसूचित जातींच्या आरक्षणातील उपवर्गीकरणाचा विषय, तसेच विविध जिल्हास्तरीय जीओसींचा सार्वजनिक सत्कार आदी महत्त्वपूर्ण विषयांवर चर्चा करण्यात येणार असल्याची माहिती देण्यात आली. समता सैनिक दलाच्या केंद्रीय समितीतील सर्व पदाधिकारी, राज्य, विभाग, जिल्हा, तहसील आणि शहरस्तरीय समित्यांचे अधिकारी व सदस्य यांनी मोठ्या संख्येने उपस्थित राहून सभा यशस्वी करावी, असे आवाहन राष्ट्रीय अतिरिक्त महासचिव अमर दिपांकर यांनी केले आहे. "शिल ! शौर्य ! बलिदान !" या ब्रीदवाक्यासह कार्यरत असलेल्या समता सैनिक दलाच्या शताब्दी वर्षाच्या तयारीकडे समाजजातील विविध घटकांचे लक्ष लागले आहे.